

РЕШЕНИЕ

№ 1820

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **14089** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Б. И., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. С. Ц., срещу Заповед № 513з-8066 / 12. 11. 2019 г. на директора на СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила, допуснати са противоречия с материалните разпоредби, както и че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото.

Ответникът – директора на СДВР, чрез процесуалния си представител, моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразна заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Подробни съображение излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. Б. И., е назначен на длъжността старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 04 РУ - СДВР, видно от приложената (стр. 170) Заповед № 513з-2490 / 21. 04. 2015 г. на директора на СДВР.

С Постановление от 18. 06. 2019 г. по пр. пр. № 27747 / 2019 г. по описа на СРП е възложено на Дирекция „Инспекторат“ на МВР извършването на проверка по сигнал подаден от С. А. Х..

С Доклад рег. № 4575р-3121 / 23. 07. 2019 г. до директора на СДВР на дирекция „Инспекторат“ е посочено, че при извършена проверка в 04 РУ на СДВР, е установено извършването на неправомерни действия от служители на това районно управление във връзка с подадения сигнал от С. Х. за изнасилване и липсата на извършени незабавни процесуално-следствени действия.

Със Заповед № 513з-5867 / 12. 08. 2019 г. на директора на СДВР е разпоредено извършването на проверка по случая.

Със справка рег. № 523р-78189 от 27. 09. 2019 г. (стр. 143), са изложени резултатите от извършената проверка, връчена на 24. 10. 2019 г. на И..

С покана рег. 513р-81794 от 10. 10. 2019 г. (стр. 16), връчена на 24. 10. 2019 г., от служителя са поискани писмени обяснения по случая, като такива са представени с вх. № 228р-28406 / 25. 10. 2019 г. Обясненията са приети от дисциплинарнонаказващия орган на 11. 11. 2019 г.

Със Заповед № 513з-8066 / 12. 11. 2019 г. на директора на СДВР на М. Б. И., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на 25. 11. 2019 г.

С жалба вх. № 37296 / 09. 12. 2019 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

В оспорената заповед е посочено, че М. Б. И. - старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 04 РУ - СДВР, на 20/21. 04. 2019 г., като разследващ полицай в 04 РУ, съгласно съответно утвърдения график, е извършил нарушение на служебните задължения, тъй като не е предприел неотложни следствени действия във връзка със сигнал от С. Х., че на 20. 04. 2019 г. е била изнасилена от двама мъже в хотел М., които освен това са я заплашили с оръжие, употребили са сила и са й отнели лични пари.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР орган – директора на СДВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в жалбата, че не са спазени сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като всички данни за нарушението не са изложени в доклада на Дирекция „Инспекторат“, а в справка рег. № 523р-78189 от 27. 09. 2019 г., като оспорената заповед е издадена на 12. 11. 2019 г.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание се сочи, че И. е нарушил служебната дисциплина, изразяващо се в това, че не са били предприети никакви процесуално-следствени действия, за да бъде започнато досъдебно производство, при което да се запазят и съберат веществени доказателства от съществено значение за извършено престъпление по чл. 152, ал. 1, т. 2 от НК – изнасилване.

Никъде обаче в заповедта не се сочи, какви са тези процесуално-следствени действия, които е следвало да се извършат.

Безспорно е, че пострадалото лице, е подало сигнал, който е заведен и след това преписката е била разпределена на друг служител. При това положение, не може да се приеме, че не са извършени никакви действия още повече, че както се посочи, не е ясно какви точно действия се предвижда да бъдат извършени от служителя.

В тази връзка, съдът намира, че в конкретния случай не е доказано по безспорен начин извършеното нарушение.

Видно от дневника за приемане на граждани на 04 РУ (стр. 178), в заявлението на С. Х. е отбелязано, като заплаха от познати за нея вече лица, като няма никакви данни за изнасилване на това лице.

В същото време, не може да се приеме, че при постъпване на сигнала е имало някакви данни за изнасилване. Видно от представения (стр. 112) дневник за получени и предадени сигнали, в 00.15 часа е получен сигнал от телефон 112, че жена е била заплашвана от двама македонски граждани с оръжие. Видно от забележката, не е виждано оръжие – считат, че е проститутка и е насочена към РУ.

Видно и от сведенията дадени от В. А. (стр. 41), който на 20. 04. 2019 г. е бил назначен на работа като оперативен дежурен в ОДЧ за времето от 08.00 до 08.00 часа на 21. 04. 2019 г., получения сигнал от С. Х. е, че е заплашена от двама македонски граждани с оръжие. Именно затова е изпратен автопатрул, който да провери така подадения сигнал, в който липсва данни за изнасилване.

Видно от сведенията на полицаи К. Г. (стр. 45), който е бил част от патрула изпратен в хотел „М.“, С. Х. им заявила, че доброволно се качила в стаята, за да прави секс срещу заплащане, като имала претенции само за парите. Първоначално въобще нямала намерение да подава жалба, но след проведен телефонен разговор заявила, че ще подаде жалба за заработените пари и за взетите ѝ лични средства. Полицейския служител няма спомен за наличието на следи от насилие по лицето или тялото на С. Х.. Изцяло в този смисъл са и сведенията дадени от другите изпратени на сигнала полицаи – К. Ц., Л. П. и М. Т., които потвърждават, че в нито един момент не е ставало дума за изнасилване, както и че не си спомнят да са видели следи от насилие по сигналистката.

Видно също така от сведенията на инспектор Ш. – присъствал при снемане обясненията на Х., същата имала единствено претенции към извършителите, изразяващо се да ѝ заплатят дължимото, както и че не може да имат такова грубо отношение спрямо нея. Видимо тъжителката била в добро здравословно състояние и нямала видими следи от насилие.

В този смисъл са и обясненията от служители на хотел „М., които потвърждават, че момичето доброволно се качило в стаята на гости на хотела, но след възникнал скандал между тях и оплакване от други гости се наложило намесването на охраната на хотела. Същите са установили, че момичето е разстроено, но няма видими следи от насилие (сведение от С. К.), като по нейно настояване извикали полиция.

В същото време, в първоначално дадените от С. Х. сведения изрично се сочи, че

същата се е съгласила да прави секс срещу пари и доброволно се качила в стаята на чужденците. Действително в тези сведения се сочи, че било упражнено физическо насилие спрямо нея, но никъде не се споменава за изнасилване. Видно от дадените пред разследващия полицаи сведения, както и пред полицаите посетили хотел „М.“ по разпореждане на оперативния дежурен, се касаело за момиче извършващо сексуални услуги срещу заплащане, като физическата разправа и впоследствие претенциите били за връщане на изработените 150 евро и отнетите ѝ лични 150 лева.

Видно е, че представеното впоследствие съдебномедицинско удостоверение е издадено вследствие на преглед извършен на 21. 04. 2019 г. в 10.10 часа, докато всички сведения на присъствалите на мястото на инцидента лица и впоследствие при снемане на обясненията сочат, за липсата на физически следи от насилие по лицето или тялото на Х.. В тази връзка следва да се отчетат и сведенията на оперативния дежурен в ОДЧ на 20-21. 04. 2019 г., според които му се обадил дежурния в „Пирогов“, че се е явило лице от женски пол с твърдения за изнасилване в хотел „М.“, но същата не е прегледана от дежурния гинеколог.

Видно е, че С. Х., която е подала жалба постоянно променя дадените обяснения, като отначало изрично сочи, че доброволно се съгласила да прави секс срещу заплащане, а впоследствие, че само се съгласила да танцува. Безспорно обаче при първоначалните сведения никъде не сочи за изнасилване, независимо от данните за физическа разправа, като такива сведения не са дадени нито пред полицаите извикани на произшествието, нито на телефон 112. Видно е, че нито едно от длъжностните лица, не сочи видими следи от насилие върху тъжителката, поради което и основание да се приеме, че И. не е изпълнил служебните си задължения, като не е образувал досъдебно производство за изнасилване. Видно е, че преписката с посочени данни за физическа разправа и заплаха за оръжие, по сведения на пострадалото лице, е образувана и е разпределена за работа на друг служител.

Изложените впоследствие допълнителни сведения от Х. и представеното съдебномедицинско удостоверение, сочещи за изнасилване, не кореспондират с данните представени на И. при първоначалния разпит именно на пострадалото лице. В случая разследващия полицаи е действал на базата именно на събраните до момента сведения, които по никакъв начин не сочат за данни за изнасилване, поради което нее може да се приеме, че е налице неизпълнение на служебните задължения, още повече, че никъде не се сочи кои са тези задължения и какви точно са необходимите действия съобразно НПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материални норми- отменително основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски. Съгласно представения (стр. 158) договор за правна защита и съдействие, договорената и заплатена в брой сума към датата на подписване на договора е 500 лв. От страна процесуалния представител се направи възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което обаче съдът намира за неоснователно. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер е 400 лв., но това не означава, че не може да се договори и по-висок размер. В случая този размер е 500 лв., който е близък до минималния и не е

прекомерен по смисъла на закона, тъй като не надвишава драстично минималния размер, поради което не следва да се намалява. По отношение на внесената държавна такса (не по указания на съда) от 10 лв. същата не следва да се възлага в тежест на ответника, а подлежи на възстановяване, тъй като съгласно т. 23 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, държавните служители в МВР са освободени от заплащане на държавни такси по граждански дела, свързани с тяхното служебно правоотношение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Б. И., ЕГН [ЕГН], Заповед № 513з-8066 / 12. 11. 2019 г. на директора на СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – С., [улица], да заплати на М. Б. И. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ап. 27, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 500 (петстотин) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: